

⊕ 8 вересня; Різдво Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і приснодіви Марії

Тропар (глас 4): Різдво твоє, Богородице Діво, радість звістило всій вселенній, з тебе бо засяяло Сонце правди – Христос Бог наш. Він, розрушивши клятву, дав благословення і, ударемнивши смерть, дарував нам життя вічне.

Слава і пині:

Кондак (глас 4): Йоаким і Анна з неслави бездітності і Адам і Єва від тління смерти визволилися, Пречиста, у святім різдві твоїм. Його празнують люди твої, з провини прогрішень ізбавлені, як кличуть до тебе: Неплідна родить Богородицю і кормительку Життя нашого.

Прокімен (глас 3): Величає душа моя Господа і возрадувався дух мій у Бозі, Спасі моїм (Лк 1,46-47).

Стих: Бо зглянувся на смирення раби своєї, ось бо віднині ублажать мене всі роди (Лк 1,48).

Апостол: (Флп 2,5-11): *Браття, Браття, плекайте ті самі думки в собі, які були й у Христі Ісусі. Він, існуючи в Божій природі, не вважав за здобич свою рівність із Богом, а применшив себе самого, прийнявши вигляд слуги, ставши подібним до людини. Подобою явившись як людина, він понизив себе, ставши слухняним аж до смерти, смерти ж – хресної. Тому і Бог його вивищив і дав йому ім'я, що понад усяке ім'я, щоб перед іменем Ісуса всяке коліно приклонилося на небі, на землі й під землею, і щоб усякий язик визнав, що Ісус Христос є Господь на славу Бога Отця.*

Алилуя (глас 8): Слухай, дочко, і споглянь, і прихили вухо твоє (Пс 44,11).

Стих: Лицю твоєму помоляться багаті народи (Пс 44,13).

Євангеліє: (Лк 10,38-42. 11,27-28): *В той час увійшов Ісус в одне село, і якась жінка, Марта на ім'я, прийняла його в хату. Була ж у неї сестра що звалася Марія; ця, сівши в ноги Господа, слухала його слова. Марта ж клопоталась усякою прислугою. Наблизившись, каже: “Господи, чи тобі байдуже, що сестра моя лишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла.” Озвався Господь до неї і промовив: “Марто, Марто, ти побиваєшся і клопочешся про багато, одного ж потрібно. Марія вибрала кращу частку, що не відніметься від неї.”*

Коли він говорив це, жінка якась, піднісши голос з-між народу, мовила до нього: “Щасливе лоно, що тебе носило, і груди, що тебе кормили.” А він озвався: “Справді ж блаженні ті, що слухають Боже слово і його зберігають.”

Замість Достойно співаємо віддання: Величай, душе моя, з неплідної народжену Діву Марію.

Ірмос: Чуже матерям дівство і чудне дівам дітородження. На тобі, Богородице, обое довершилось. Тому тебе ми, всі племена землі, безустанно величаємо.

Причасний: Чашу спасіння прийму і ім'я Господнє призову (Пс 115,13).
Алилуя (*x3*).